

URZĄD PATENTOWY

A61f 13/00

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 11282.

Kl. 30 d 21.

Ernst Blank
(Eitorf, Niemcy).**Wyjałowione opakowanie opatrunków.**

Zgłoszono 18 października 1928 r.

Udzielono 16 listopada 1929 r.

Pierwszeństwo: 26 października 1927 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy wyjałowionego opakowania opatrunków, składającego się z kompresu, ułożonego w rozrywanej powłoce i zaopatrzonego w tasiemki przytrzymujące. Takie opakowania opatrunkowe znane są w rozmaitem wykonaniu. Jedne opakowania odznaczają się dbałością o wygodne rozerwanie powłoki bez pomocy jakiegokolwiek narzędzia, przyczem wyjałowione wyjęcie kompresu pozostawione jest w zupełności ostrożnemu obchodzeniu się wyjmującego. W innych opakowaniach znajduje się kompres złożony i zeszyty tak, że trzeba go brać w obie ręce i rozrywać, względnie rozkładać. Przy wszystkich tych opakowaniach trzeba się posługiwać rękami, co nawet przy największej

ostrożności doprowadza do niepożądanego dotykania się kompresu.

Wynalazek dotyczy wyjałowionego opakowania opatrunku, które umożliwia wyjęcie jednym chwytem wyjałowionego kompresu nawet bez nakładu szczególnej staranności. Polega ono na tem, że końce tasiemek przytrzymujących, w które kompres jest zaopatrzony, umieszczone są w położeniu wyciągniętem w szerokiej ale ściśniętej, oddzieralnej części powłoki, stanowiącej opakowanie. Przy oddzieraniu górnej części opakowania uchwycone zostają końce tasiemek przytrzymujących lub też po usunięciu części oddartej wystają one z powłoki tak, że można, chwytając za nie, kompres wyciągnąć i rozłożyć.

Rysunek pokazuje przedmiot wynalazku w przykładowej formie wykonania.

Fig. 1 pokazuje złożony środek opatrunkowy w kształcie kompresu w widoku z góry, fig. 2 — kompres do połowy złożony w widoku z góry, fig. 3 — to samo w opakowaniu, zamknięte, w widoku z góry, fig. 4 — widok po usunięciu oddartej części opakowania, fig. 5 — przekrój podłużny całego opakowania.

Kompres *a*, przeznaczony do nałożenia na ranę, składa się z wyjałowionej, nieimpregnowanej gazy, waty lub innego środka opatrunkowego i zaopatrzony jest w dwie nitki lub tasiemki przytrzymujące *b*. Kompres jest np. poczwórnie w kierunku podłużnym złożony i nitki przytrzymujące umieszczone są w środku długości, po brzegach bocznych. Zostają one przy pakowaniu tak ułożone, że końce ich wystają na poprzecznym brzegu złożonego kompresu, jak to pokazują fig. 3 i 5. Powłoka opakowania *c* składa się z materiału, dającego się rozerwać, najlepiej z papieru, który po zawinięciu kompresu składa się na obu końcach poprzecznych i przytrzymuje za pomocą klamer *d* i za pomocą powłoki (stanowiącej opakowanie) zamyka hermetycznie. Powłokę sporządza się dłuższą niż kompres, który się wkłada w ten sposób, że nitki przytrzymujące *b*, wystające po stronie poprzecznej, wchodzi w próżne miejsce *c*¹ powłoki. Miejsce *b* może być oznaczone odpowiednio, np. czerwoną linią *e*, jako miejsce dające się odedrzeć. Powłoka jest zresztą tak wymierzona, że opatrunek leży w niej lekko wciśnięty i nie przesuwają się, a próżne miejsce *c*¹, w które wchodzi nitki *b*, zostaje przy pakowaniu tak ściśnięte, iż nitki zostają przez ściany powłoki przytrzymywane w wyciągniętem położeniu, jak to pokazują fig. 3 i 5.

Gdy się przy użyciu oddziera oznaczone linią próżne miejsce *c*¹, to jednocześnie zostają w palcach końce nitek przytrzymujących lub też te ostatnie oswobodzone

sterczą, usztywnione przez sterylizację, z oddartego otworu powłoki. Gdy się końce tych nitek, zaopatrzone w węzółki, ujmie palcami jednej ręki, to można wyciągnąć za nie kompres, bez potrzeby dotykania kompresu ani nawet odrywanego brzegu powłoki. Niedotkanie otwartego brzegu jest ważne, ponieważ w razie zarażenia otwartego brzegu przez ręce, przedostają się zarazki na wyjałowiony kompres, gdy tenże przy wyciąganiu go z powłoki dotyka otwartego brzegu. Gdy się następnie bierze jedną z nitek przytrzymujących w drugą rękę, to można złożony kompres przez wyciągnięcie obu nitek rozłożyć, jak to pokazuje fig. 1 i w tem położeniu położyć go na ranie. Można by również umieścić po dwie nitki przytrzymujące po obu bocznych brzegach kompresu i pozwolić wystawać po parze tych nitek ponad jednym i drugim brzegiem poprzecznym kompresu, przyczem powłoka musiałaby być sporządzona na obu końcach jednakowo do oddzierania.

Zastrzeżenie patentowe.

Wyjałowione opakowanie opatrunku, składające się z kompresu, ułożonego w oddzieranej w górnej części powłocie i zaopatrzonego w tasiemki przytrzymujące, znamienne tem, że końce tasiemek przytrzymujących (*b*) umieszczone są w położeniu wyciągniętem w szerokiej, lecz ściśniętej i oddzieranej części powłoki, wskutek czego razem z oddzieraną częścią (*c*¹) opakowania podchwyczone zostają końce tych tasiemek, względnie te ostatnie, po usunięciu części oddartej (*c*¹) wystają tak, iż można, pociągając za te tasiemki, kompres (*a*) wyjąć i rozłożyć bez dotykania się rękami.

Ernst Blank.

Zastępca: Dr. techn. A. Bolland,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

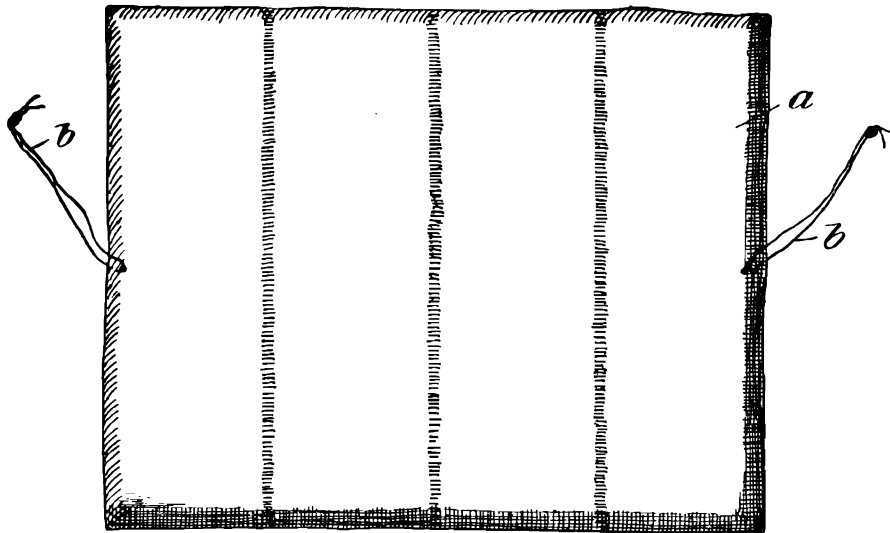

Fig. 4.

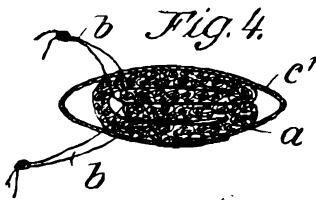

Fig. 2.

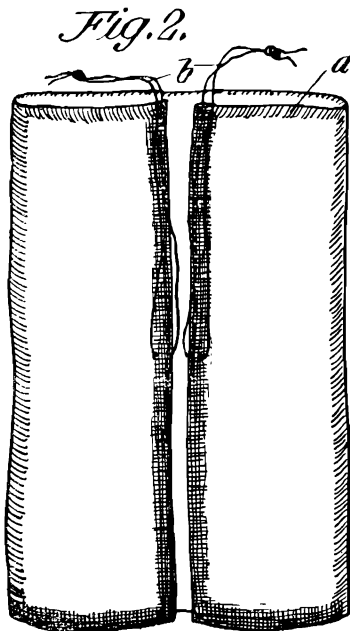

Fig. 3.

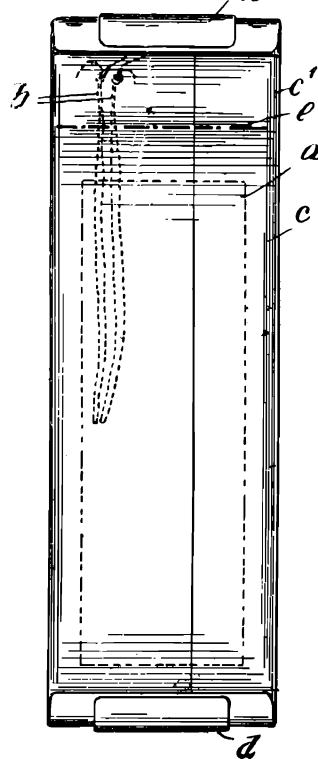

Fig. 5.

